

Santa Cecília - Coll de Port - Roca Migdia - Coll Migdia - Santa Cecília

Itinerari: Espectacular caminada, quasi circular, pel centre del massís montserratí. Es surt des de la carretera de can Maçana en una zona àmplia d'aparcament situada propera a l'indret de la muntanya conegut com plaça Catalunya. Es puja per caminois per anar a buscar el camí de coll de Port. Arribats a aquest coll es segueix en direcció al Montgròs passant pel coll de Miracle, la cova de les Pruneres, la Vella, el coll del Cabrit i el basal dels Avellaners. Passat aquest indret s'abandona el camí del Montgròs i s'agafa el camí dels Ecos. Es troba una nova cruïlla, a l'esquerra arriba el camí que permet fer la travessa de l'Esfinx, es continua per la dreta en direcció cap els Ecos fins una nova bifurcació. En aquesta indret es deixa el camí del Ecos i es segueix per un caminó que permet pujar, sense dificultat, a l'extrem sud de la Roca del Migdia, continuació allargassada inferior de la Miranda dels Ecos. Lloc d'una extraordinària vista que convida a seure i contemplar la polifonia de roques i agulles montserratines.

Es baixa de la Roca del Migdia per una canal arbrada que transcorre entre el serrat del Patufet, a la dreta, i la Salamandra, a l'esquerra. Tot seguit el camí deixa la canal i s'acosta al peu del Patufet baixant fins la balma inferior del Montgròs i seguidament al camí del Montgròs. Es continua en direcció al torrent del Migdia passant pel trau petri de la Salamandra i la font de la Cadireta. Arribats al torrent del Migdia es continua una estona pel camí de Montgròs, que passa per dins del torrent, fins una cruïlla on s'abandona per seguir pujant pel torrent fins el coll del Migdia al peu de les Atalaies. Es baixa per la canal de la Font del Llum fins a trobar el GR 172 i, girant a la dreta, es continua fins a l'alçada del monestir de Santa Cecília al qual s'hi baixa per unes escales construïdes pel grup Amics de Montserrat. Es torna al lloc de sortida per la carretera de can Maçana o, si amb previsió s'ha deixat un cotxe a l'aparcament del monestir, s'acaba aquí l'excursió.

Dificultat: Itinerari de dificultats. La més evident són els diferents les pujades i baixades que s'han de fer en la part central del trajecte. Una altra dificultat, no

menys important, són els passos per alguns punts que requereixen estar atent a no perdre les dèbils senyals que marquen el camí. Això és evident en l'ascensió des del camí del Montgròs cap els Ecos. Tot i que, sabent quina és la direcció que cal prendre, no hi ha pèrdua. Donat que hi ha trams que es camina sobre roca nua, no és una excursió recomanable fer-la en dies de pluja o d'alta humitat a la muntanya.

Material recomanat: És necessari portar aigua (recomanable un litre i mig a l'estiu), botes de tresc amb bona adherència, roba d'abric segons el temps i, a l'estiu, barret.

Distància: 8.600 metres

Durada: 4 hores 52 minuts

Altitud màxima: 1.157 metres

Altitud mínima: 737 metres

Alçada de la sortida: 737 metres

Alçada de l'arribada: 776 metres

Diferència alçada sortida i punt més alt: 420 metres

Diferència entre altitud sortida i arribada: 38 metres

Diferència entre punt més baix i punt més alta: 420 metres

Ascensió acumulada des de la sortida: 1.703 metres

Descens acumulat des de la sortida: 1.660 metres

Descripció de l'itinerari

Inici Sortida des de la carretera can Maçana (BP-1103) en un indret proper al punt quilomètric 3,180. A prop, a la dreta, hi ha una zona de pícnic i un aparcament i l'inici de la carretera que baixa a la urbanització del Casot. Tòtem que senyala l'inici del camí. Enfilat-se pel talús, seguint unes marques grogues, en un pas que pot ser relliscós per la quantitat de pedres soltes. S'arriba a un camí ample, restes de la carretera primitiva del segle XVIII, la primera que fou traçada per a pujar al santuari de Montserrat. Prosseguir per aquesta camí carreter en direcció, sud.

3 minuts. Bifurcació. A la dreta hi ha una drecera per pujar directament a l'indret anomenat plaça Catalunya. Continuar per l'antiga carretera. Ara el camí

esta més embrollat però es fàcil de transitar-hi. Tota l'estona es va resseguint l'actual carretera que queda en una cota inferior.

5 m. Bifurcació. Cruïlla de camins. Agafar el camí de la dreta, no fa massa temps hi havia una gran fita de còdols sobre una roca, però el vandalisme l'ha desfet. Continuar pel senderó que zigzagueja en forta pujada encarada a la paret montserratina, sud-est. El camí està senyalitzat amb marques grogues. El camí de l'esquerra, que es continuació del camí carreter, porta a la creu del Regató, primer, i després continua com a camí del Miracle que enllaça amb el GR 172 des d'on surt pròpiament el camí del Miracle. Pujada suau.

10 m. Bifurcació. A la dreta puja la drecera que prové del camí carreter. Seguir pujant. Aviat el camí passa per damunt d'un tram on el desgast ha fet emergir la roca.

13 minuts. Plaça Catalunya. Replà en un lloc del vessant del massís cobert de brolla. Esplèndid mirador. Bona vista de la Foradada i la Cadireta. A l'esquerra es veu bé la canal de les Agulles. En aquesta plaça, fins que les llibertats del país no es trobaren enfortides, hi havia sempre, malgrat els esforços dels qui maldaven per esborrar-la, la frase «Visca Catalunya», escrita amb pedretes. Es deixa a la dreta el camí, totalment perdut, que menava a les coves dels Rellinassencs, refugi dels carboners d'aquesta regió. Seguir pel camí de l'esquerra en direcció sud-est. És probable que el tram fins aquest indret fos un camí prou ample i sòlid per transitar els animals de bast dels carboners.

15 minuts. Font de sant Josep. A ma esquerra hi ha un caminet que després de 30 metres porta a la Font de Sant. La font té un dipòsit de formigó, amb una petita teulada i una obertura amb una reixeta, on es recull l'aigua. Un broc que sol estar tapat amb un tronquet fa d'aixeta. Hi ha una placa que la senyalitza, feta pels Amics del Sol, de 1960. El Club Muntanyenc Monistrolenc la va restaurar posteriorment, l'any 2000. Aquesta font surt referenciada en tota la cartografia. Una referència de 1967 indica que l'aigua prové d'una mina que aboca en un dipòsit descobert, i que dóna força aigua, tot i que fa temps que no s'aprofita.

17 minuts. Bifurcació. Cruïlla amb el GR 172 que uneix can Maçana amb el Monestir de Santa Maria sota un esperó del cingle, en una placeta amb un bloc després. Tòtem indicador i senyals vermells i blancs del GR-172. S'agafa el GR en direcció oest (esquerra). Es continua pujant.

20 minuts. L'Embut. Gran bòfia de dimensions més que regulars, que es troba en procés actiu d'enfonsament. El camí hi dóna la volta per l'esquerra, arran del forat. La pujada és, en general, força suau, quasi sempre orientada clarament a ponent. Avellaners ben recuperats, després de l'incendi del 1986, en què foren totalment destruïts. Des d'aquest indret tenim bones vistes de la Roca Foradada, la Cadireta i la canal del Coll de les Agulles.

28 minuts. Bifurcació. Indicador en un replà del vessant totalment tapat pels avellaners i sense vista. A la dreta es deixa el GR172 que planejant porta al peu de la Roca Foradada (tòtem de senyalització). Continuar pel camí de l'esquerra, el camí de coll de Port, que pren l'orientació sud-est. Marques grogues. El camí puja en constants llaçades per guanyar altitud per dins un ufanós bosc d'alzines amb molts avellaners i blades. Més amunt, en una llaçada del camí passem per sobre d'una roca que és un bon mirador lliure d'arbres. És un bon punt de vista de les parets de les Agulles i la canal del Coll de les Agulles i, també, dels plans de la conca del Bages. Després de tres ziga-zagues, a l'extrem de l'última, el camí es bifurca.

38 minuts Bifurcació. Cruïlla de camins dins del bosc i sota les parets de la regió de les Agulles. Es deixa el camí de la dreta que porta al coll de les Agulles o portell Estret. Agafar el camí de l'esquerra, direcció est, que puja al coll de Port.

39 minuts. El Bisbe. El camí passa al peu de la impressionant paret del Bisbe. Lleugera baixada pel peu del cingle. Tot seguit, el camí flanqueja per entrar a vall procedent del coll de Port. Petit mal pas una mica aeri.

46 minuts. Font de Coll de Port. Degotall aprofitat, arran mateix del camí, sota la paret dels Frares, el Novici. És una bassetta de formigó i pedres, feta recentment pel Parc Natural, recull l'aigua d'uns degotalls -té un broc que sovint queda per sota el nivell de l'aigua. Un sobreixidor omple una petita cavitat rectangular, que serveix d'abeurador per a fauna. Tot al voltant hi ha regalims i degotalls. La font està senyalitzada amb una rajola de ceràmica, per part del Parc. Segons la guia de Montserrat de 1909, aquesta font és la segona de més alçada de Montserrat. Tot i no ser molt cabalosa, no consta que mai hagués deixat de rajar, ni en temps de sequera. L'any 1966 fou restaurada, per alguns excursionistes que hi feren un petit dipòsit d'obra, amb aixeta i obi per a les bestioles. Cal fer notar que el mapa de Ramon de Semir de 1949 identifica aquesta font com "Bassal de Coll de Port" i no com a font.

49 minuts. Coll de Port. Important cruïlla de camins. Un camí s'enfila tot seguit per anar a la part occidental del massís, l'Enclusa, per iniciar la travessa dels Frares; un altre avança cap al Montgròs i un altre porta al refugi Vicenç Barbé o la cova de l'Arcada. Forces balmes en l'entorn d'aquest coll. Agafar el camí del Montgròs, direcció sud-est.

54 minuts. Coll del Miracle. Coll pedregós que es un pas en un trau de roca. A l'esquerra, arrenca la drecera del Miracle als peus mateix de l'agulla del Miracle. Continuar avançant pel camí del Montgròs planejant suaument. Bones vistes de les altes roques que formen la regió d'agulles.

55 minuts. Bifurcació. A l'esquerra, indicat amb una feble senyal surt l'itinerari del pas Esfinx. Continuar pel camí del Montgròs.

1 hora 1 minut. Torrent. El camí del Montgròs creua el torrent dels Cirers en una zona de vegetació molt espessa.

1 hora 7 minuts. Balma de les Pruneres. El camí passa per dins de la balma de les Pruneres. No fa masses anys, el camí passava alguns metres per sota la balma, però avui hi entra plenament. Sortint de la balma el camí del Montgròs planeja acostant-se a l'entorn de les Comes un cop girada la serra de les Saleres. Ara es fa visible el coll de les Comes al fons dominat per la impressionat agulla del Cabrit o el Cilindre.

1 hora 15 minuts. La Vella. Tot seguit el camí voreja les grans roques de la Vella i l'Esfinx en la zona d'influència de la capçalera del torrent de la Coma Alta. El camí baixa decididament en direcció al torrent.

1 hora 17 minuts. Torrent. Es creua el torrent de la Coma Alta que té la capçalera molt a prop, al peu de la Vella. Ara s'inicia una forta pujada, primer per bosc, després per un clapa de pedra.

1 hora 27 minuts. Carbonera. El camí segueix pujant. Restes d'una antiga carbonera d'importants dimensions. Després d'una pujada forta el camí es situa al peu d'una gran paret on al capdamunt hi ha el coll de les Comes presidit pel Cabrit o Cilindre. Es ressegueix aquesta paret, primer en direcció nord i, després, es gira en direcció sud per pujar al coll de les Comes.

1 hora 38 minuts. Coll de les Comes. Petit coll petri situat a la vessant nord

del Cabrit o Cilindre. Des d'aquest indret es domina perfectament l'orografia d'aquesta regió. Situats en el coll tenint la roca del Cabrit enfront, la conca de la Coma Alta queda a la dreta i la conca de la Coma Baixa a l'esquerra. Els Ecos presideixen l'inici de la Coma Baixa. Es ben visible la canal per la qual caldrà pujar per arribar a la Roca del Migdia. Baixar del coll de les Comes per una clapa rocosa de forta pendent. Prestar atenció de no perdre les marques damunt la roca. El camí és més visible al final la llenca de pedra. Seguir en direcció al torrent de la Coma Baixa.

1 hora 50 minuts. Bassal dels Avellaners. El camí del Montgròs creua el torrent de la Coma Baixa. En aquest punt, a l'esquerra queda el bassal dels Avellaners. Recollida artificial d'aigua relacionada amb l'activitat carbonera existent abans en aquest entorn. Seguir pocs pel camí del Montgròs.

1 hora 53 minuts. Bifurcació. Pocs metres després del bassal dels Avellaners, a l'esquerra hi ha la cruïlla amb la part inferior del camí del Ecos. Cruïlla amb el camí dels Ecos. Es deixa el camí del Montgròs i es comença la forta ascensió pel camí del Ecos. El camí és confús i cal pujar ben orientat sabent que cal anar en direcció a les roques dels Ecos. S'alternen estones per dins del bosquet o per llenques de pedres on cal estar atent de veure les poques senyals que encara hi ha. El camí, quan passa per damunt de clapas rocoses, té algun punt de perdedor; en aquest cas cal agafar sempre de referència d'orientació les roques dels Ecos i seguir pel camí que ha fet l'aigua baixant d'aquestes roques.

2 hores 17 minuts. Bifurcació. Cruïlla de camins al peu de la roca denominada Eco petit. A l'esquerra hi ha la part inferior del camí del pas de l'Esfinx, marques vermelles. Cal agafar el camí de la dreta, marques grogues, que permet fer la travessa dels Ecos. Es continua pujant per dins d'una canal de vegetació que ressegueix la base de les roques dels Ecos en direcció a la Miranda dels Ecos i la Roca del Migdia. Feble pintada al terra que diu Ecos, apareixen senyals verdes i alguna groga.

2 hores 27 minuts. Bifurcació. Al peu de la canal que separa l'Eco d'en Nubiola i la Miranda dels Ecos hi ha la cruïlla del camí dels Ecos, a l'esquerra, amb el camí que s'enfila cap a la Roca del Migdia, senyal verda. Seguir per la dreta. El camí passa per un estret pas terrós al peu de la paret de la Roca del Migdia i protegit a la dreta pel serrat del Patufet.

2 hores 37 minuts. Roca del Migdia. El camí arriba a un collet entre la Roca del Migdia i el serrat del Patufet. Una fàcil grimpada permet accedir a l'estreta gropa de la Roca del Migdia. Indret d'un extraordinària vista de tota la regió de sant Jeroni, els Ecos, la Salamandra i el Montgròs. Es baixa des d'aquest collet en direcció a la Salamandra arribant al coll de la Salamandra. Descens per la canal al costat de la Salamandra. Primer es segueix pel bell mig de la canal, però quan aquesta s'obre i es decanta cap a la Salamandra cal anar a cercar la paret de les roques de la dreta, entre elles el Patufet. Continuar baixant entre la roca Plana dels Llampes que queda a la dreta i la Salamandra a l'esquerra.

2 hores 50 minuts. Cova inferior del Montgròs. A l'esquerra del camí, poc abans d'arribar al camí del Montgròs, hi ha una cova, resultant de la caiguda d'un gran bloc, d'entrada petita però de grans dimensions interior, feta servir durant molt anys d'aixopluc. Aquesta cova ha rebut diversos noms: cova (balma) de la Salamandra, balma inferior del Montgròs o cova del Montgròs. En les guies antigues s'indicava que era un bon lloc per pernoctar unes vuit persones.

2 hores 52 minuts. Bifurcació. Arribada al camí del Montgròs. Girar a l'esquerra, direcció a la font de la Cadireta. Entrada en un llarg trau a la roca o canal que permet flanquejar la part baixa de la imponent roca de la Salamandra. Abans de baixar per la graonada contemplar pausadament les magnifiques vistes per damunt del torrent del Migdia i el conjunt de roques de la regió de sant Jeroni.

3 hores 13 minuts. Font de la Cadireta. Petita cisterna situada a pocs metres per damunt del camí al peu de la roca del Migdia. S'avança planejant per anar a buscar el torrent del Migdia.

3 hores 22 minuts. Torrent del Migdia. El camí del Montgròs entra a l'ampli buc del torrent del Migdia en l'entorn d'una antiga important carbonera, els restes de la qual són ben evidents en l'orografia del terreny. Pujada per dins del torrent.

3 hores 25 minuts. Bifurcació. Cruïlla a la dreta amb el tram del camí del Montgròs que ve des del Camell de sant Jeroni. Antigament aquest tram de camí s'anomenava camí de la Pleta i acabava unint-se, al costat de la cova de la Palla, amb el camí dels Francesos. Continuar, en forta pujada, per dins del torrent del Migdia.

3 hores 34 minuts. Carbonera i bifurcació. Arribada a la carbonera superior del torrent del Migdia. A l'esquerra surt el caminó que permet accedir a la canal dels Micos per fer la travessa dels Ecos.

3 hores 37 minuts. Coll del Migdia. Aquest coll, anomenat també Portell del Migdia, està al peu de les imponents roques que formen les Atalaies. Baixar del coll per la banda oposada d'on s'ha arribat. El camí baixa entre abundant vegetació dominada per til·lers, boixos, avellaners i algun teix.

4 hores 7 minuts. Carbonera i bifurcació. Carbonera superior de la coma de la font del Llum d'on surt a l'esquerra el corriol que permet accedir a la font del Llum. Aquest surgència d'aigua està en un clot de roca situat a l'interior d'una cova circumstància que obliga a portar un llum per trobar-la. Per aquesta raó es diu font del Llum.

4 hores 14 minuts. Carbonera. El camí passa pel bell mig d'una antiga carbonera.

4 hores 20 minuts. Bifurcació. El camí de baixada de la coma de la font del Llum arriba a l'actual GR172. Cal girar a la dreta i continuar baixant. Antigament, aquest tram de camí del GR172 fins a Santa Cecília, formava una unitat amb el camí de la font del Llum i era conegut com a camí de la font del Llum. Quan Jordi Oliver i Pases construï el GR 172 unint l'antic camí de la Foradada amb el de l'Arrel, aprofità el camí de la font del Llum per enllaçar els dos primers i aquest tram d'unió quedà integrat al nou GR perdent la seva unitat amb l'antic camí. En algun punt, en Jordi Oliver i Pases hagué de obrir algun petit tram per donar continuat a tot el GR.

4 hores 43 minuts. Bifurcació. Poc abans d'arribar a Santa Cecília es deixa el GR172 i es baixà a la carretera BP 1103 per unes escales construïdes pel grup Amics de Montserrat continuïtat històrica de l'antic grup Amics del Sol. Arribats a la carretera girar a la dreta per anar al monestir de Santa Cecília.

4 hores 52 minuts. Final. Arribada al monestir de Santa Cecília. Retorn al punt d'origen caminant per la pròpia carretera en direcció a can Maçana o en cotxe si s'ha deixat prèviament un vehicle en aquest indret.

[Baixar el track en format GPX](#)

[Baixar el track en format KMZ](#)

